

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/595/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520205295
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7520205295.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. T. XXX, XXX XX Z. T., o zaplatenie 2.752,81 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 253,84 € spolu s úrokom z omeškania zo sumy 253,84 € od 21.07.2020 do 02.07.2021 **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 968,59 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 968,59 € od 21.07.2020 do zaplatenia, a to tak, že žalovanej sa povoľuje žalovanú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach po 40,- €, splatných vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a.**

IV. Žiadna zo strán **n e m á** na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 28.08.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 2.752,81 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 21.07.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 22.09.2015 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanej bol úver poskytnutý s dohodnutým úrokom 22,80%. Ku dňu výpisu z kartového účtu mala schválený úverový rámec vo výške 1.350,- €, ktorý sa zaviazala splácať štandardnou mesačnou splátkou vo výške 45,- €. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 04.07.2020 nový výpis z bankovej knihy ku dňu 30.06.2020 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.752,81 €. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu neuhradila v lehote splatnosti do dňa 20.07.2020, žalobca si uplatnil svoj nárok súdnou cestou.

3. Žalobca k žalobe pripojil: Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 22.09.2015, výpis z karty za obdobie od 02.10.2015 do 30.06.2020 a Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a. s.

4. Súd žalobu spolu s prílohami zaslal žalovanej na vyjadrenie dňa 06.10.2020, žalovaná si uvedenú zásielku prevzala dňa 09.10.2020, o čom svedčí doručka na č. I. 25 spisu, avšak v konaní zostala nečinná.

5. Podaním doručeným súdu dňa 08.10.2020 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. oznámila súdu, že žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2020. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Súd uznesením pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o.

6. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 02.07.2021 zobral žalobu čiastočne späť v časti poplatky a sankčný úrok čo do sumy 235,84 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania bez uvedenia dôvodu. Špecifikoval pohľadávku a upravil žalobný návrh.

7. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 08.07.2021, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Dostavila sa žalovaná. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

8. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 02.07.2021 zobral žalobu čiastočne späť v sume 253,84 € - poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na to, že k čiastočnému späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním, súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby súd nezisťoval. Na základe uvedeného súd konanie v časti o zaplatenie sumy 253,84 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 253,84 € od 21.07.2020 do 02.07.2021 zastavil.

12. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

13. Dňa 22.09.2015 právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Žiadosť o vydanie Bankomatky Quatro (ďalej len „zmluva“). Z čl. III zmluvy vyplýva, že žalovanej mal byť poskytnutý úverový rámec vo výške 1.500,- € pri štandardnej mesačnej splátke po 50,- €, štandardná úroková sadzba 22,80% p. a., RPMN 24,56%. V časti XIII. Vyhlásenie zmluvných strán zmluvné strany vyhlasujú, že si zmluvu prečítali, že bola uzavretá slobodne, vážne, je výrazom ich vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz týchto skutočností pripájajú svoje podpisy. Prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., vydávanej v spolupráci s CFH a zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou medzi klientom a bankou v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov. Obchodné podmienky, Cenník a Potvrdzujúci list sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy.

14. V zmluve čl. III. Podmienky úveru je uvedený výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri predpoklade, že štandardná úroková sadzba (22,80% p. a.) a poplatky zostanú nezmenené. Klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.09.2015. Spotrebiteľský úver sa poskytne na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania; spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania, ak sa istina musí úplne splatiť iba jednou splátkou v rámci každého platobného obdobia, predpokladá sa, že následné čerpanie a splácanie istiny spotrebiteľom prebiehajú počas obdobia jedného roka; úroky a ďalšie poplatky (správa kartového účtu 0,65 €, znovuvydanie karty 8,30 €) sa

použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s tým, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a posledná splátka, uskutočnená spotrebiteľom, vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov; výška spotrebiteľského úveru je 1.500,- €, počet splátok 12, pričom prvá až splátka je 125,- € a posledná splátka je 331,27 €. RPMN je 24,56% p. a. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 1.706,27 €. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 206,27 €. Odplata 29,63%. Najvyššia prípustná odplata 41,60%. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku 23,53% p. a.

15. Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovanej vyplýva, že za obdobie od 02.10.2015 do 30.06.2021 vyčerpala žalovaná spolu sumu 3.666,47 €, z toho reálne poskytnuté finančné prostriedky predstavujú sumu 1.778,59 € a úroky a poplatky zvýšnú sumu. Žalovaná za to isté obdobie uhradila spolu sumu 810,- €.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ust. § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro - zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanej poskytnutý úverový rámec, t. j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaná čerpala prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovanej vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany právneho predchodcu žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovanej meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovanej. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Obč. zák. upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

25. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

26. V prvom rade súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak predmetný údaj je nesprávny, v dôsledku čoho je nutné úver poskytnutý žalobcovi zo strany právneho predchodcu žalobcu posúdiť v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. ako úver bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca nemal na zmluvné úroky a poplatky právny nárok.

27. Z obsahu zmluvy vyplýva, že v tejto je uvedený úverový rámec 1.500,- € ako aj výška mesačnej splátky v sume 50,- €, úroková sadzba 22,80% p. a. a v čl. III. Podmienky úveru bol text vo fotokópii, obsahujúci predpoklad výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov /RPMN/ s tým, že výsledná RPMN v prípade úverového limitu 1.500,- €, mala predstavovať výšku 24,56%. V rámci predpokladov pre výpočet tam napr. uviedol poskytovateľ peňažných prostriedkov počet splátok 12, pričom takýto údaj nevyplynul zo zmluvy a žiadna iná zmluva pripojená nebola. To znamená, že právny predchodca žalobcu pracoval s počtom splátok, ktoré si zrejme sám určil, pričom výška splátky prvej až predposlednej bola 125,- € a posledná bola vo výške 331,27 € (viac ako 2,5x vyššia ako predošlé), ktoré sú v protiklade s tým, čo sám právny predchodca žalobcu tvrdí v predpokladoch na výpočet RPMN (počet splátok 12 a výška každej mesačnej splátky je rovnaká). Nie je tak zrejme, akým spôsobom sa dopracoval právny predchodca žalobcu k určeniu výšky RPMN, keďže ako už bolo vyššie uvedené, žalobca si sám určil výšku splátky ako aj počet splátok, prvá až predposledná splátka bola dokonca v inej výške ako posledná. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu si týmto spôsobom chcel „napasovať“ RPMN. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovanou riadne zmluvu, z ktorej bude zrejme, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) pri zadaní korektných a konkrétnych údajov. RPMN je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmy úverový rámec (1.500,- €) a fixná mesačná splátka (50,- €). Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem

o predmetný úver. Účel právnej úpravy vyžaduje, aby spotrebiteľ mal informáciu o skutočnej RPMN ešte pred uzavretím zmluvy.

28. Spôsob výpočtu RPMN považuje súd za nedostatočný a pre priemerne zmýšľajúceho spotrebiteľa za nezrozumiteľný. Žalovaná v danom prípade mohla mať pochybnosti o RPMN. Prítom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Prítom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Zákon zároveň uvádza, že od spotrebiteľa nie je možné vyžadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Podľa názoru súdu právneho predchodcovi žalobcu nič nebránilo v tom, aby tieto údaje uviedol zreteľne a zrozumiteľne do textu zmluvy tak, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy mal vedomosť o tom, za akých podmienok mu je úver poskytnutý.

29. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013, cit.: „V odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., ods. 3), že na základe uzavretej zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 Eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.2.2008 navýšený o 30.000,- Sk na končnú sumu 60.000,- Sk, t.j. 1.991,64 Eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, pretože nemôže obsahovať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojim úkonom“.

30. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

31. Súd zároveň s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka skúmal ex offio, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané a má za to, že nie je.

32. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaná celkovo čerpala sumu 1.778,59 € a zvyšok sú úroky a poplatky. Žalovaná za to isté obdobie uhradila spolu sumu 810,- €. Vzhľadom na to, že žalovaná reálne vyčerpala sumu 1.778,59 € a uhradila len sumu 810,- €, žaloba je dôvodná len čo do výšky rozdielu poskytnutej sumy a splatenej sumy, teda 968,59 € (1.778,59 € - 810 €). V prevyšujúcom rozsahu (keďže zmluva je bezúročná a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

33. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

34. Podľa ust. § 3 Nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho

zákonníka v spojení s Nariadením, a to vo výške 5% ročne zo sumy 968,59 € od 21.07.2020 do zaplatenia.

36. Žalovaná na pojednávaní navrhla úhradu dlhu v splátkach po 20,- € vzhľadom na jej sociálnu situáciu. Súd dôkladne zvážil jej žiadosť a čiastočne jej vyhovel a to tak, že povolil splácať žalovanej dlžnú sumu v splátkach po 40,- € mesačne s poukazom na jej sociálnu situáciu (je slobodná, má maloleté dieťa, o ktoré sa musí starať, býva v chatrči, je nezamestnaná, poberá dávky v sume 150,- € mesačne) pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

37. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobe žalobcu v časti vyhovel a zaviazal žalovanú, aby žalobcovi zaplatila sumu 968,59 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 968,59 € od 21.07.2020 do zaplatenia a to tak, že žalovanej sa povolil žalovanú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach po 40,- €, splatných vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky. V prevyšujúcej časti istiny nad sumu vo výške 968,59 € s príslušenstvom súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

38. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

41. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný a v menšom rozsahu (35,19%) ako žalovaná (64,81%). Žalobca tiež zavinil zastavenie konania v sume 253,84 € s prísluňajúcim úrokom z omeškania, keďže v tejto časti vzal žalobu späť bez uvedenia dôvodu. Žalovanej však trovy konania nevznikli, preto súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).